

DUMON, Amaat Gustaaf, geaggregeerd leraar letterkunde, landbouwkundig ingenieur (Oedelem 29 april 1895).

Deed zijn middelbare studie aan het St.-Leo-college te Brugge en studeerde daarna aan de rijksmiddelbare normaalschool te Gent (regentaat letterkunde). In 1922 behaalde hij aan de Katholieke Universiteit Leuven de titel van landbouwkundig ingenieur. Sedert 1921 was hij daar assistent van prof. J.L. Frateur. In 1958 eerde de landbouwhogeschool te Wageningen hem met het doctoraat honoris causa in de landbouwkundige wetenschappen.

Reeds als leerling aan het college te Brugge werd A. Dumon onder invloed van Arthur Coussens Vlaamsgezind. Aan de rijksnormaalschool te Gent stond hij in nauw contact met de studenten van de tijdens de Eerste Wereldoorlog vernederlandste universiteit, o.a. de gebroeders Bossier en René de Clercq. Als dorpsgenoot van Marcel Matthys schreef hij in september 1918 de inleiding bij diens eerste boek, Gebeurtenissen. In 1924 moest hij zijn werk als assistent te Leuven vaarwel zeggen, daar hij als hoofdredacteur (1922-'24) van Ons Leven het artikel *Handen af*, geschreven en ondertekend had. In dit artikel werd hevig geprotesteerd tegen de doorzending van Gerard Iserbijt. Bij de Boerenbond werd Dumon directeur van het Laboratorium voor Toegepaste Genetica.

In 1923 deed hij een mededeling tijdens de Vlaamsche Wetenschappelijke Congressen te Antwerpen en leerde zo Prof. F. Daels en Dr. Goossenaerts kennen; was sedertdien trouw aanwezig op de bijeenkomsten van de Vereeniging voor Wetenschap en stichtte als gevolg daarvan in 1926 in het kader van de Vlaamsche Wetenschappelijke Congressen het Congres van Land- en Tuinbouw, waarvan hij voorzitter werd. In 1934 was hij algemeen voorzitter van de Gezamenlijke Wetenschappelijke Congressen te Leuven. Dank zij de activiteit van de Vereeniging voor Wetenschap kwam in 1938 de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schoone Kunsten van België tot stand, waarvan hij stichtend lid werd. Dumon werkte geregeld mee aan het tijdschrift Wetenschap in Vlaanderen (later Wetenschappelijke Tijdingen, het orgaan van de Vereeniging voor Wetenschap) waarvan hij in 1964 voorzitter werd. In 1959 werd hij gecoöpteerd tot lid van de Kultuurraad voor Vlaanderen; in 1962 stichtte hij mee de Vereniging van Vlaamse Professorer te Leuven. Sedert 1929 docent aan de K.U.L., werd hij er in 1936 gewoon hoogleraar.

Hij was de enige hoogleraar die regelmatig de vergaderingen van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond te Leuven bijwoonde. Hij bevorderde zo de bewustwording van de Vlaamse studenten en de ontvoogding van Vlaanderen.

Zijn studies over de bastaardkruising der kippen bezorgden hem een wereldfaam bij de genetici, terwijl de praktische toepassing van zijn wetenschappelijke kennis de landbouw in en buiten België onberekenbare diensten bewees.

LITERATUUR: Tamboer, *Aan onze Oud-Hoofdredacteur Amaat Dumon*, in *Ons Leven*, jg. 37, nr. 3 (15 december 1924, p. 39-41); - *Ten huize van Prof. dr. ing. A.J. Dumon* (z.j. - gepolykopieerd).

CONSTANT BOON